

БОГАТА гъркиня и турските власти заподозрели, че това е работа на Вълковите хора. Тъй като бабата била единствената свидетелка, убили я с цел да се отбърват отъ преследването на властите. Чорбаджи Вълко, самъ имъ далъ тоя умъ иплашенъ извъредно отъ нея, пъкъ колкото за хората, то асла имаше такива, нещо като телопазители и имотопазители на чорбаджииската къща и интереси. Тогава, дори всъчки чорбаджи имаше такива хора, разни чапкъни и нехранимайковци, които вършеха досушъ грозни и тъмни работи, било по заповель на чорбаджиията, било на своя глава и чорбаджи Вълко не че ги бѣше търсилъ и събиралъ, ами тѣ сами нѣкакъ си се оказаха готови на услугитѣ му, да заколѣтъ когото и да било стига да имъ се плати за това и стига да ето работа на властниците турци или християни. Турските власти и чиновници, бѣха ~~и~~ разбоинници и обирачи на народа въ онава време, купили сваята влѣсть съ всевъзможни, разбира се, нечестни средства и начини, и малко искаха да знаѣтъ, че нѣкаде билъ ограбенъ и убитъ нѣкакъвъ сиромашъ, пъкъ и да знаѣха правѣха се на глухи и слепи, щомъ замирисваше на чорбаджиискка или турска намѣса, тъй че и сега работата се прикри и властитѣ занесоха делото съ бабата въ гробищата. Но не се минаха и петъ месеца, и въ чорбаджииската къща станаха много нѣща. Най-напредъ гръмъ тѣби ратая и запали плевниците презъ лѣтото а на зима къмъ средата чорбаджииската легна на легло болна, неизвестно отъ що. Виканаха холки и баячки и лѣкакъвъ грѣцъ и лекаръ чакъ отъ Нариградъ доведе чорбаджи Вълко да пѣри болната, но нищо не и помогна. Тя сама тогава твърдѣла, че нежитѣ дни сж преброени и на нея тежи страшно проклятие да изкупи мѣжоветѣ си грѣхове, тъй, че всички пѣрове сж ненотребни и тя сама имъ се надомивала. Краката и наистина започнаха да съхнатъ и тя самата започлиха на скелетъ, за нѣколко месеца. Проклятието, значи се сбѣдаше. Слугинитѣ, обаче казваха, че нѣината болестъ се дължи не толкова на клетва, ами просто на настинката, която тя придобила въ една много студена нощ, когато следъ като се скарала съ чорбаджиията той я изгонилъ на вѣнъ. Нещаснищата предпочела да стои пѣла нощъ въ градината, за да се изложи предъ слугитѣ. Сутринта, когато видѣла, че мѣжътъ и ще я търси била припулена да се върне въ стаята, пакъ отъ горнитѣ съображения, да не се изложи, но тъй като била облечена тънко и по чорапи, краката и премръзнали и тя била вкочанѣла отъ студъ. Чорбаджи Вълко дълго не искалъ да вѣрва, че тя е прекарала ноща въ градината, но най-послѣ се уверилъ и тогава казватъ, тоя жестокъ човекъ падналъ предъ болната на колѣнѣ и я молилъ съ сълзи на очи да му прости. Вътре въ една година тя почина въ страшни мъки, полупобъркана и толкова изсъхнала